

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus v[er]satis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Capitulum tertium

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

De ieunio:

ad tempus / velut ad triennium /
vñ se pennis / aut decennium.
¶ Necessarie correctionis illud
est qđ p peccatis grauioribꝫ pe-
nitenti iniungit: veluti quatuor
quadragesime / singulis an-
nis ieunande: quaz prima an-
tē dñi nativitatē agi solet. Se-
cunda an pascha. Tertia circa
solsticiū estiuale. Quarta vero
tempe autūnalis eqnoctiū. De
quatuor quadragesime in me-
moriā illarū obseruant: quarū
duas moyses: tertiam helias:
quartā h̄o saluator ieunavit.
Ex quibꝫ due nouissime paucis
simis note s̄unt: quippe quas fe-
re null⁹ obseruat / nisi quis ex
multa deuotiōe / aut in vindica-
cam magni cuiuspiā sceleris/
se illas obſuare / vel vltro spō
deat / vol cogat. Relique autē
due notiores sunt: altera ppter
dñicāz nativitatē: altera ppter
eiusdem dñi resurrectionē / q̄s
pcedūt. Inter q̄s qm illa q̄ pa-
scha pcedit famosior est: in ea
de omibꝫ cantat ⁊ legit. Dicit
Matib. 4. em de saluatore: qz cum ieu-
nasset qdraginta diebꝫ ⁊ qdraginta
noctibus / postea esurit.

Exo. 34. Dicit et de moyse: qz ieunavit
qdraginta diebꝫ ⁊ qdraginta
noctibus / vt legē dñi mereref ac
cipere. Dicit etiam de helia: qz
ambulauit in fortitudine cibi il-
lus qdraginta diebꝫ ⁊ qdraginta
noctibus usq; ad montem dei
orb. ¶ Itē ieuniū aliud est ri-
gide austoritatis; aliud medie

folio. liij.

qlitatis: aliud remisse lenitatis:
Rigide austoritatis est illud qđ
agit tm in pane ⁊ aq ⁊ crudis
herbis. Medie qlitatis ē illud qđ
agit in pane ⁊ vino vñ sūcera ⁊
omni quadragesimali cibo. Re-
missē lenitatis est qđ agit in la-
ete ⁊ caseo ⁊ omni genere cibi p̄
ter solā carnē: que nulli ieunā-
ti cōceditur.

Capitulum tertium

¶ Inueniunt autē ieunā-
ti hec: mentis pstantia:
corpis mundicia: spūa
lis leticia: in vultu hilaritas: i
verbis ⁊ factis maturitas: in ci-
bo ⁊ potu sobrietas. Mentis
constantia q̄ gule temptantis
insidias conculcat ⁊ reprimat.
Corpis mundicia: ne plus ie-
unanti noceat libido ⁊ carnis
impuritas q̄ p̄ sit ieuniū. Spi-
ritualis leticia / q̄ iam de p̄mo
future beatitudinis cert⁹ exultet
⁊ gaudeat. In vultu debet
esse hilaritas: vt nō sit sicut hy-
pocrite tristes: ne videat homi-
nibꝫ ieunans / sed patri suo q̄ i
celis est. In vobis ⁊ factis ma-
turitas: ne is q̄ p̄ peccatis sua
corpus affligit / aliquid scurrile/
vel enorme / vel religioni cōtra-
riū faciat aut loquac̄. In cibo
⁊ potu sobrietas: ne aliquod mō fi-
nes sobrietatis excedat. Sunt
autē quinq; modi q̄bꝫ contra so-
brietatem agi soler: videlicet ci-
bum impatiens appetēdo: tem-
pus p̄ueniendo; lauitiozeo; ci-

Matib. 6.

Liber duodecim⁹

Gen. 25. hōs querendo/nūmis ambitio se preparando: in nūmia quan titate sumendo. Primo modo in cibo peccauit esau: quando lētis edulio primogenita cō mutauit. Sodē modo in potu **2. Regl. 23** dāvid/quādo cōcupiuit aquā de cisterna que erat in bethleē: quā eītres viri pericolo sangui nis p̄p̄iū attulerūt. Sed qz al ter cibum illicite sumpsit: alter ḥo aquā quā male concupiue rat deo effudit: idcirco ille dā natus est/ hic ḥo misericordiā imperauit. Secundo mō pec **1. Regl. 14** cauit ionathas: qn contra pro hibitionē patris mel qd de ter ra ḥo tulerat degustauit. Sz qz phibitionē ignorauerat: ido vir tandem a morte quā ei pater intendebat/ppli suffragio me ruit liberari. Tertio modo pec cabāt illi quos arguit iuuenal pri ma satyra. **Horati⁹ li. 2** ridet flaccus horati⁹ sub cat⁹ sermonū: sa psona: quē inducit mītimoda falsamētōꝝ genera describētē. Quinto modo peccabāt illi/ cōtra quos prefatus iuuenal satyriat hoc modo. Quāta ē gula q sibi toros ponit apros: aial ppter cōiuia natū. Vide qnto odio gentiles etiā viri vi tuū gule psequunt̄. Qua in re sciendū est: qz qcqd ciborū su mis q nō eḡs/totū surripis i

Cap. ii.

digenti. Quapropter sumere cōtra satis' tuti⁹ est/ qz sumēdo su perflua: t deo quē offendis/ et fratri cui p̄ripis necessaria reū cōstitui. Quid autē vnicuiqz v̄l satis sit/ v̄l parū/ v̄l nūmū: dif finire nō possum⁹: t ideo ipius arbitrio credim⁹ relinquendū. Jeiunioꝝ autē utilitas vel esse etius est: demonū expulsio: malarū cogitationū exclusio: pec catōꝝ remissio: vitioꝝ mortifica catio: futuroꝝ bonoꝝ certa ex pectatio: celestiū gaudioꝝ pceptio. Demonū expulsio: non tā ab alijs qz a nobis: qz malign⁹ spūs cū viderit hominē p pec catis suis affligi/ cōtemni se vi dens/ vltērus penes cū reside re nō audet. Licet etiā ab obsei sis alioꝝ corporibꝝ frute ieu ni⁹ demonia frequenē expellan tur: sicut dīc saluator: **Hoc geni nus demonij/ non ejicit nisi in oratiōe t eiunio. Malarū co gitationū exclusio: qz ieu nati p peccatis detestabile est de faciēdo petō cogitare. Pecca torōꝝ remissio: qz ieu nantibꝝ ni niuit̄ dñs placat⁹ est: qd vtiqz nō esset/ si eis peccata dimissa nō fuissent. Utilioꝝ mortifica tio: quia mortificata carne assi diuitate ieu nādi/ etiam in ipsa peccati fomes extinguit. Futuroꝝ bonoꝝ certa expectatio: qz qui pie t pure p peccatis affligit/ nō pōt promissa penitenti bus premia non sperare. Celestium gaudioꝝ perceptio: quia**

Matth. 17.

Jone. 3.

De elemosyna:

omnes qui p vita eterna diuntur
nisi ieiunis corpus afflidunt:
mox ut e carne migrauerit ad
eterne sacrorum coniuicia per-
ducuntur.

Liber tertius decimi:
de elemosyna. I Cap primū.

Contra loco de elemosyna que et ipsa de tribus
nre materie pribus una
posita est: breui quodā cōpen-
dio disseram. De qua ista con-
siderari oportet: qd ipsa sit: qd
spēs elemosyne: qd cōperat ele-
mosynā facienti: quid ex ipso so-
leat puenire. ¶ Elemosyna gre-
ca vōce latina misericordia di-
ci solet. Misericordia autē hoīs du-
plex est: altera erga seipm: alte-
ra hō in primū. Nō potuit ad-
di erga deum: qz deus omniū
quidē misereb: et ipse cuiusquā
misericordia nō eger. Misereb
ergo quis sibi p̄duob̄ mōis:
de malis resipiscendo: et in bo-
nis pseuerando. Resipiscendo
de malis/ quibz presentibz ne-
cessario damnareb: pseuerādo
in bonis/ quibz absentibz nul-
laten saluareb. Fili inquit mi-
serere anime tue placens dō. i.
relinquens mala et faciens bo-
na: quo p̄trungz placere deo
non est ambiguū. ¶ Proximo
autē miseremur pluribz modis:
videlicet cōpassioe: orōne: cor-
rectione: consilio: auxilio: bene-
ficio. ¶ Cōpassione miseremur
proximo: quādo vel eius peccaq-

Fo. lxxij

tis vel eruminis misericorditer
cōdolemus. Peccatis absalon 2. Regi. 15
filij sui cōdolebat dāvid/ cū il-
le patrē p̄sequeret: erumnis ve 2. Regi. 18.
ro/ cum ipse miserabilē ei mor-
tem lamentaret. ¶ Oratione si
militer misereb: primo duo
bus modis: cum vel p̄ peccat
eius v̄l miserijs deum orando
humilis imploram. Pro pec-
catis proximop̄ orabat stepha Act. 7
nus/ cum pro se lapidantibus
imploraret: Pro miserijs autē
paul⁹/ cum iuuēc eutichū mi-
sera sorte peremptū orando su-
scitaret. ¶ Correctione qz mise-
remur proximo dñobz modis:
cum vel eum de factis iam ima-
lis increpantes corripim⁹: vel
a faciendis misericorditer ab-
strahim⁹. De hac misericordia
correctionis: dictum est illō in
psalmo: Corripiet me iust⁹ in ps. 140.
misericordia et increpauit me. ¶ Et
filio qz primo misereb: qn er-
ranti et sui prorsus ignaro/ sa-
lubri cōfilio subuenim⁹. ¶ Auri-
lio etiā eidē primo miseremur:
qn ad faciendū v̄l obtinendū
bonū qd p se nō pōt/ auxiliū ei-
misericordis exhibem⁹. ¶ H̄ni-
cio autē eidē miseremur: qn indi-
genti materiale stipendum: ve-
pote cibi vel potus/ aut vestis
vel pecunie affectu pietatis im-
pertimur. In cui⁹ beneficij ex-
hibitione ista cauenda sunt: ne
fiat de alieno: ne absq; modo:
ne def̄ indigno. Ne fiat de alic-
ho: qm qui facit elemosynā de Eccl. 34.